

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/76/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811204542
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8811204542.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpeného AK Tomáš Kušnír, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO 36 613 843 proti žalovanej Z. A., nar. XX.X.XXXX, bytom N. XXX, zastúpenej opatrovníkom Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO 42 176 778, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO 42 176 778, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, AK Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 88,99 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/199/2011-74 zo dňa 08.11.2012 takto jednohlasne

rozhodol:

M e n í uznesenie súdu 1. stupňa v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 58,15 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet JUDr. Ambróza Motyku, advokáta.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal.

Právne odôvodnil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie ust. § 96 ods.1,3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.). Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods.2 veta prvá O.s.p.

Žalovanej sa nepodarilo doručiť žalobu do vlastných rúk, lebo sa na adrese uvedenej v žalobe nezdržovala. Po vykonanom šetrení pobytu jej súd ustanovil opatrovníka v osobe vedľajšieho účastníka, ktorý vstúpil do konania podaním zo 14.2.2012.

Vedľajší účastník bol právne zastúpený a jeho právny zástupca vzniesol podaním doručeným do spisu 17.05.2012 námietku premlčania. Po doručení podania žalobcovi, ten zobral späť žalobný návrh v celom rozsahu a konanie žiadal zastaviť. Vedľajšiemu účastníkovi navrhoval trovy nepriznať s odôvodnením, že už pri vstupe do konania si žiadal priznať trovy konania, pričom mu ešte nebola žaloba doručená. Nevidel ani význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, lebo úlohou združenia na ochranu spotrebiteľa je jeho ochrana v spotrebiteľských sporoch. Spochybnil preto nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom.

Na základe prejavu vôle žalobcu súd podľa §96 ods. 1,3 Obč.súd. por. (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších právnych predpisov; Občiansky súdny poriadok) konanie zastavil.

O trovách konania vo vzťahu žalobca a žalovaná rozhodol súd podľa §146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Žalobca späťvzatím žalobného návrhu procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, pričom žalovanej a jej opatrovníkovi žiadne preukázateľné trovy spojené s týmto konaním nevznikli. Ustanovený opatrovník nemal dôvod na zastúpenie advokátom, lebo už z jeho označenia vyplýva, že ide o združenie, ktoré bolo zriadené za účelom ochrany spotrebiteľa. Súd ho za opatrovníka ustanovil preto, lebo predpokladal u neho odborné vedomosti, ktoré využije v jej prospech. Právne zastúpenie však nemožno vylúčiť.

Vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník rozhodol súd o trovách konania podľa §150 ods.2 Obč. súd. por. Žaloba sa týkala nároku zo spotrebiteľskej zmluvy a združenie na ochranu spotrebiteľa by malo disponovať potrebnými znalosťami a vedomosťami o tejto problematike a účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v obdobných sporoch, lebo do nich vstupuje z vlastného podnetu. Pokiaľ mu nebola doručená žaloba na vyjadrenie, niet dôvodu na priznanie trov konania, lebo sa nemá k čomu vyjadriť. Vychádzajúc z hodnoty sporu súd považoval trovy vyčíslené vedľajším účastníkom v podaní zo 14.05.2012 v sume 58,15 Eur za neprimerané a nepriznal mu ich.

Proti tomuto uzneseniu včas podal odvolanie vedľajší účastník a to iba čo do výroku o nepriznaní trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Namietal, že uznesením zo dňa 04.05.2012 č.k. 5C/199/2011-57 ustanovil súd za opatrovníka Združenie, ktoré priamo v uznesení je označené ako zastúpené advokátom. Následne súdu predložili plnomocenstvo aj pre zastupovanie opatrovníka. Združenie v konaní vystupovalo v dvojnej funkcii opatrovníka, ale aj vedľajšieho účastníka. Vyjadrenie k žalobe zo dňa 14.05.2012, doručené súdu dňa 17.05.2012 podávalo Združenie aj ako vedľajší účastník, aj ako opatrovník žalovanej spotrebiteľky. Súd nepriznal žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Trovy konania si vedľajší účastník neuplatnil ako opatrovník, pretože túto funkciu chcel vykonávať vo verejnom záujme bezplatne. Uplatnil si však trovy právneho zastupovania ako vedľajší účastník, pričom súd ani vedľajšiemu účastníkovi trovy nepriznal s poukazom na § 150 ods.2 O.s.p. K aplikácii § 150 ods.2 O.s.p. uviedli, že v predmetnej veci nie je namieste použitie citovaného uznesenia. Predmet veci predstavuje hodnotu 88,99 Eur s prísl. a uplatnené trovy vedľajšieho účastníka v sume 58,15 Eur. Z dôvodovej správy k ust. § 150 ods.2 v znení zákona č. 384/2008 Z.z. účinného od 15.10.2008 vyplýva úmysel predkladateľa zákona vo veciach s drobnou hodnotou sporu pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ak tieto sú voči pohľadávke v drobných sporoch neprimerané. Ide však o konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Pokiaľ súd argumentuje, že Združenie by malo disponovať potrebnými znalosťami a vedomosťami o problematike a účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v obdobných veciach, lebo do nich vstupuje z vlastného podnetu, vedľajší účastník uviedol, že Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s ust. § 93 ods.2,3 O.s.p. do spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Takto zvolený procesný postup vstupu vedľajšieho účastníka do konania je zákonne rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobenej prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o vstupe do konania. Vstup Združenia do konania zákon v ust. § 93 ods.2 O.s.p. priamo predpokladá. Vstup do konania bol opodstatnený, pretože žalobca vzal žalobu späť až po vstupe, ktorý bol účinným prostriedkom ochrany spotrebiteľa v súdnom konaní. V tejto súvislosti poukázal vedľajší účastník na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/31/2012 zo dňa 30-04.2012 a 20Co/185/2012 zo dňa 31.10.2012.

Uznesenie v napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nebyť vedľajším účastníkom vznesenej námietky premlčania, žalobca by s najväčšou pravdepodobnosťou na svojej žalobe trval, pretože k späťvzatiu žaloby došlo až po doručení podania žalobcovi. Vedľajší účastník môže preukázať, že v množstve súdnych sporov spôsobil už jeho vstup do konania pre žalobcu odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatneného nároku, vzal žalobca svoj návrh na začatie konania späť a žiadal konanie zastaviť. Vedľajší účastník

zároveň poukázal na článok 7 ods.1 Smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Vedľajší účastník preto navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti čo do trov vedľajšieho účastníka tak, že žalobcu zaviazal k náhrade trov vedľajšieho účastníka v sume 58,15 Eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Vedľajší účastník si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 8,30 Eur a režijný paušál 7,81 Eur, DPH 3,22 Eur, teda spolu trovy odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril žalobca. Uviedol, že je toho názoru, že vedľajší účastník musí byť sám, z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné Združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva a v tejto súvislosti poukázal na právne závery Krajského súdu Bratislava vo veci sp.zn. 5Co/26/2012 a 3Cob/259/2011 s tým, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Obdobný právny názor mal vysloviť aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí sp.zn. 17Co/164/2012. Poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z. Žalobca má z vlastných skúseností vedomosť, že Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovaného a to oznámením o vstupe Združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Združenie pred oznámením o vstupe nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše procesné podania nadbytočne opakuje, bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania. Rovnaký právny názor vyjadril Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/161/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp.zn. 17Co/91/2012. Žalobca zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 O.s.p. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13Co/35/2012 a 13Co/36/2012. Žalobca upozornil, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods.2,3 Ústavy Slovenskej republiky, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyjadril Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze II. ÚS 78/03, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp.zn. 16Co/100/2012. Vedľajší účastník v podanom odvolaní v súvislosti s dôvodnosťou trov konania vedľajšieho účastníka poukázal aj na ust. § 137 O.s.p. Žalobca zastáva názor, že Združenie vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného, ktoré žalovaného v konaní nezastupuje. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí 13Co/40/2012 vyjadril právny názor, že v tomto konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca žalovaného, pričom možno predpokladať, že o vstupe do konania vedľajšieho účastníka ani žalovaný nemá žiadnu vedomosť. Obdobný právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove aj v rozhodnutí sp.zn. 13Co/35/2012. Žalobca zastáva názor, že ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje sa týkajú všeobecnej ochrany spotrebiteľa. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd výrok o trovách konania preskúmal a v zmysle § 219 O.s.p. ho potvrdil. Žalobca si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur, jeden úkon právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijný paušál 9,37 Eur s DPH.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa ust. § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods.1).

Podľa ust. § 146 ods.2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z uznesenia súdu prvého stupňa jednoznačne vyplýva, že správne ustálil, že je potrebné vo veci rozhodnúť podľa prvej vety ust. § 146 ods.2 O.s.p.

Správny je i záver súdu prvého stupňa, že žalobca späťvzatím žalobného návrhu procesne zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Žalovanej, aj opatrovníkovi preukázateľne trovy spojené s týmto konaním nevznikli.

Inak je to s vedľajším účastníkom, tento bol právne zastúpený a jeho právny zástupca vzniesol podaním doručeným Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 17.05.2012 námietku premlčania. Po doručení tohto podania žalobcovi zobrať žalobca žalobný návrh späť v celom rozsahu a konanie žiadal zastaviť. Žalobca žiadal vedľajšiemu účastníkovi trovy nepriznať z dôvodu, že už pri vstupe do konania si žiadal priznať trovy konania, pričom mu ešte nebola žaloba doručená, nevidel ani význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka. Použitie ust. § 150 ods.2 O.s.p. podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade neprichádza do úvahy. Možno prisvedčiť vedľajšiemu účastníkovi, že v danom prípade neide o trovy konania, ktoré by boli neprimerané voči pohľadávke. Preto tu nie je dôvodne ich nepriznanie alebo zníženie podľa ust. § 150 ods.2 O.s.p.

V prípade náhrady trov zastaveného konania platí, že účastník konania má právo na náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Vedľajší účastník si uplatnil trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia podľa ust. § 14 ods.1 písm.a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a vyjadrení zo dňa 14.05.2012 podľa § 14 ods.1 písm.b/ vyššie uvedenej vyhlášky, teda 2 x 16,16 Eur, zároveň režijný paušál za rok 2012 podľa § 16 ods.3 vyhlášky, 2 x 7,63 Eur, zároveň si vedľajší účastník uplatnil DPH vo výške 20 %, teda 9,69 Eur. Spolu trovy prvostupňového konania vyčíslil vedľajší účastník na 58,15 Eur.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajšiemu účastníkovi jednoznačne patrí náhrada trov prvostupňového konania za dva úkony právnej služby tak ako si ich vyčíslil z tarifnej hodnoty veci 88,99 Eur podľa ust. § 10 ods.2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 58,15 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia na účet JUDr. Ambróza Motyky, advokáta (§ 149 ods.1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods.1 O.s.p. Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní plný úspech proti žalobcovi. Preto je žalobca povinný nahradiť trovy odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z odmeny za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby podľa ust. § 14 ods.3 písm.b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za odvolanie čo do trov konania vo výške 19,33 Eur (8,30 Eur tarifná odmena, režijný paušál 7,81 Eur, DPH 20 % 3,22 Eur). Preto odvolací súd vyslovil, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia na účet JUDr. Ambróza Motyky, advokáta.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.